

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Enkepension til Fru Kathrine J. J. Balle, født Fleischer, Enke efter Missionær og Seminarieførstander ved Godthaab i Grønland Nicolai Edinger Balle.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 19—20.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det Lovforslag, der her er til 1ste Behandling, vil jeg med et Par Ord tillade mig at anbefale paa det varmeste til det høje Ting. Nicolai Edinger Balle har gjort en stor og god Gerning for Indbyggerne oppe i Grønland. Som ærede Medlemmer vide, staar Grønland jo i særligt Forhold til Danmark, idet vi have taget os af det, som Landene ikke i Almindelighed tage sig af deres Kolonier. Vi have haft det Held, at denne Mand har viet hele sit Livsarbejde til Grønlænderne. Han har været deroppe i 35 Aar, og Grønlænderne betragtede ham som en Fader. Under disse Omstændigheder er dette Lovforslag om en ekstraordinær Pension til hans Enke fremkommet, thi Enker efter Præster, som dø oppe i Grønland, have ikke noget Krav paa Pension efter Pensionsloven, men der skal ved særlig Lov bestemmes Pension for dem. Hvis Missionær Balle havde baaret sig ad, som de fleste gøre, hvis han var rejst herved efter faa Aars Forløb og havde faaet Embæde herved, havde hans Enke haft Ret til Pension, hvad hun nu ikke har. Da han har været en saa særlig dygtig og nidkær Mand, og da hans Gerning blev paaskønnet ikke alene i Grønland, men ogsaa af dem herved, der kendte ham, navnlig af Sjællands Biskop, som meget varmt har anbefalet denne Enkepension, har jeg, for at Pensionen kunde blive noget større end efter de sædvanlige Regler, foreslaaet den til 1,000 Kr., medens den efter de sædvanlige Regler kun kunde have naaet op til 800 Kr. Folketinget har sluttet sig til dette Forslag. Jeg nærer heller ingen Tvivl om, at ogsaa dette Ting vil slutte sig dertil, og for saa vidt ere mine Ord overflødige, men da jeg har set, navnlig gennem Indberetninger oppe fra Grønland, i hvor høj Grad man paaskønnede denne Mands Gerning, har jeg ment,

at jeg skyldte hans Minde at anbefale Lovforslaget, saaledes som jeg her har gjort.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for 3die Kronborg Skovdistrikt.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 17—18.)

Sagen sattes under Forhandling.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Forslaget om Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for 3die Kronborg Skovdistrikt har tidligere to Gange været fremsat i Folketinget, nemlig i Samlingerne 1895—96 og 1898—99. Begge Gange blev Forslaget, efter at det havde været til første Behandling, henvist til Finansudvalget, men det naaede derefter ikke videre. Grunden dertil, tror jeg nok, jeg tør sige, var den, at Forslaget vilde medføre en Udgift af mellem 400 og 500 Kr. om Aaret, hvilken Udgift Finansudvalget ikke mente, der var tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa. Det Forslag, der foreligger her, medfører ingen saadan Udgift for Statskassen; idet det jo kun gaar ud paa, at der som Erstatning for den Jord, der foreslaas bortsolgt, skal ydes Skovrideren et Lønningstillæg af 4 pCt. af det Beløb, der kommer ind for Jorden. Jeg skal endnu bemærke, at en særlig Grund til, at dette Forslag er fremkommet, er den, at vedkommende Skovrider meget stærkt har beklaget sig over, at den Jord, der er omtalt her i Forslaget, medfører Udgift for ham i Stedet for at give ham nogen Indtægt. Jeg tror, at dette er rigtigt, eftersom Jorden er af en mindre god Beskaffenhed og tilmed i daarlig Drift. I Betragtning deraf har jeg ment det rigtigt at fremsætte Forslaget, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det til Vedtagelse af det høje Ting.